

1000 Din, 2 brilijantna ženska prstana, vredna okrog 3000 Din, moško žepno uro budilko, vredno 200 Din, samokres, in dve drugi budilki, vredni nad 400 Din ter razne malenkosti. Po vseh znakih sodeč je vlomilec iskal denar. Imel pa je smolo, ker je bilo v nekem predalu 150 šilingov, v nekem drugem predalu pa nad 3000 Din, ki jih pa ni našel.

Tihotapci med seboj. Letos meseca marca se je oglašil v Mariboru pri treh znanih tihotapcih s saharinom zidar Koštomaj iz Skorbe z namenom, da bi kupil od trojice večjo količino saharina. Po dogovoru so mu izročili tihotapci 2 kg saharina za 2000 Din in sicer v povsem pravih zavitkih. Koštomaj je opazil še le doma potegavščino. V drago plačanih zavitkih ni bil saharin, ampak navadna soda. Goljufija je Koštomaja toliko dvignila iz ravnovesja, da je javil zadevo mariborski policiji, ki je sedaj dva goljufiva švercarja aretirala, tretji pa jo je še pravočasno pognil ter ušel.

Pod vlak se je vrgel v noči 4. julija na progi med Moškanjci ter Ptujem 37-

letni zvaničnik ptujskega okrajnega sodišča Franc Čreslovnik. Zjutraj so ga našli železničarji mrtvega na progi. Samomor v duševni zmedenosti je pripisovati bedi.

Dve žrtvi faniovskega pretepa. V vasi Pečke pri Makolah so popivali fantje. Preobilna pijača je povzročila pretep. V mariborsko bolnico so prepeljali dve žrtvi krvavega spopada: 27letnega Petra Koropec iz Statenberga, ki je dobil 11 zabodljajev, in hudo ranjenega 20letnega Lenarta Jurečko.

Nevaren tat pod ključem. V Celju so zaprli 32letnega brezposelnega delavca Matija Valentinčiča, pristojnega na Jesenice. Omenjeni je načeloval celi družbi, ki je kradla po Celju in okolici kolesa, ki so bila prodana po smešno nizkih cenah. Aretirani prizna več tatvin koles, denarja in raznih drugih predmetov.

Vlom pri belem dnevu. Dne 5. julija je bilo v Ljubljani na Jurčičevem trgu pri belem dnevu vlomljeno v trgovino tvrdke Leskovic in Meden. Vlomilec je odnesel 1200 Din gotovine.

Uboj paznika v kaznilnici.

Zlečinska deteljica.

V mariborski moški kaznilnici v samotnih celicah so bili zaprti: Ivan Lakner, 23letni morilec iz Nevelj pri Kamniku. Bil je obsojen junija 1931 v Ljubljani radi umora g. župnika Kušarja v Mengšu na 20 let robije. Drugi Laknerjev drug v samotnem zaporu je bil 24letni Stanko Pančur iz Nevelj in obsojen na 10letno robijo radi razbojništva. Tretji kaznjenc pa Jožef Lombar, ki je bil obsojen od ljubljanskega sodišča na dosmrtno ječo, ker je umoril na zverinski način Bosanca Smajla Vojniloviča.

Lakner je poskušal že štirikrat brezuspešno pobeg iz kaznilnice. Zasnoval

je še načrt za peti pobeg, ki je končal z žalostno smrtno žrtvijo kaznilniškega paznika.

Pobeg in uboj.

Dne 5. julija popoldne so odšli kaznjenci na dvorišče na sprehod in so ostali v svojih celicah le težki zločinci. Priliko sprehoda je porabil Lakner in je odtrgal s svojih vrat ključavnico, katero je že poprej tako pripravil, da se je držala vrat le še na lahko.

Nasproti Laknerjevi celici je tičal Stanko Pančur, s katerim je kolovodja pobega že imel domenek, kako jo bosta popihala v svobodo. Tudi na vratih Pančurjeve celice je odvil Lakner vijake na ključavnici in odprl. Ko sta

Za dekleta:

Knjiga »Slovensko deklet«, ki je kašipol našim mladenkam, je šla že v tisočih izvodih v roke slovenskih deklet. Sprejem pa smo večjo količino knjig v razprodaji in sicer za polovično ceno, dokler traja zaloga: namesto 12 Din stane le 6 Din in se naroča pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

bila oba lopova prosta, sta se skrila v celici in čakala na paznika, ki bi imel priti na pregled celic. Pojavil se je res že starejši paznik Ivan Peterin in prišel mimo Pančurjeve celice. Lakner mu je stopil tiho za hrbet in ga je udaril z vso silo po glavi s kamenom, katerega je imel zavitega v obrisačo. Do nezavesti pobitega je še tako obdelal z udarci, da mu je popolnoma razbil lobanjo.

Med ubijanjem paznika je odklenil Pančur s pazniku odvzetimi ključi Lombarjevo celico. Ko je stopil Lombar na hodnik, je zagledal na tleh paznika in na njem kaznjenca, ki je udrihal po žrtvi. Ta prizor je Lombarja tako iznenadil, da je zavpil: »Morilci — morilci!«

Krik je privabil paznike od vseh strani. Za prihod straže se je oborožil Lakner s sabljo ubitega in je mahal z njo okrog sebe. Pazniki so navalili na njega z dveh strani in ugnan v skrajno stisko, se je pognal preko ograje drugega nadstropja. Padel je naprej z glavo in priletel na tleh na debelo stekleno kno, ki dovaja luč kletem. 2 cm debela šipa se je razbila. begunec se je samo obrezal, ostal je pri zavesti in so ga prenesli v kaznilniško bolnico.

Ubiti paznik.

Ivan Peterin je bil rojen leta 1886 na Primorskem in je vršil pazniško službo že od leta 1910 v Gradiški, Grazu in na zadnje v Mariboru. Bil je vesten v službi ter je imel družino s 4 otroci. Smrtonopoškodovanega so spravili koj v bol-

Kanada — zlata pokrajina.

Produkcija zlata v Kanadi tako raste ter napreduje, da bo dosegla v kratkem za južno Afriko drugo mesto, kar se tiče zlatih zakladov. Zlatih jam je bilo leta 1933 v Kanadi 28, danes jih je že 47 in pred koncem tega leta se bode dvignilo to število na 80 do 90. Dosedaj predelajo dnevno 30.198 t zlate rude in produkcija na zlatu cenijo v letošnjem letu na 23 milijonov funtov šterlingov.

Najdebelejši človek, ki je kdaj živel na svetu, je bil Anglež Danijel Lambert. Krog trebuha je meril 280 centimetrov.

Januš Golec:

Lov na zaklade.

Ljudska povest po zapiskih rajnega prijatelja.

Uvod.

Takale revna para, kakor je pisatelj naslednje povesti, večkrat zasanja o bajnem bogastvu, ki ga čaka v bodočnosti in je zanj pripravljeno od bogve koga in neznano kje.

Si lahko predstavljate prijetno presenečenje, ko sem prejel pred leti od ameriškega konzulata v Ljubljani obvestilo: »Izkažite se s potrebnimi papirji, takoj Vam bomo poslali zapuščino prijatelja, ki Vas je postavil za dediča v zadnjih trenutkih življenja.«

Mislím, da bi presunila zgorajna vest na trenutno osrečeno plat vsakega, kaj še le siromaka po mojem vzgledu! Naenkrat sem bil globoko prepričan, da niso sanje prazne pene — ne — iz nebes revežem udahnjene oznanilke blagostanja ter vsaj nekaj časa življenja brez tolikanj bridke borbe za vsakdanji kruh.

Na potrebno stran prikrojen človek ne po-

seda toliko moči ter samozataje, da bi obdržal zase preveselo sporočilo: Jutri ali pojutrašnjem boš prištet med bogatine!

Mojemu glasno navdušenemu oznanilu, da čaka name dolarska dedščina iz Amerike, so se posmihali dobri prijatelji ter znanci. Še le dokaz črno na belem ter štampljka ameriškega konzulata jih je prepričala, da se mi ni zaletelo naopak v možganih. Postal sem mahoma spoštovana osebnost med onimi, ki so zrlí pred trenutki name od zgoraj navzdol v zavesti: revež je in kot tak se bo pehal skozi celo življenje. Celotna družba mi je postala »iskreno« prijateljska v nadi: z dolarji podprtemu človeku ne hodi nikdo s poti.

Kedo bi mi štel v baharijo, če sem vnaprej naročal na račun dedščine bogate pojedine in zagotavljal denarno pomoč onim, ki so mi tudi v stanju lazarstva stali zvesto ob strani.

Temeljita dokazila, da sem resnično v oporoki označeni dedič, so odbrzela z ekspresno pošto v Ljubljano.

Še par dni prijetno nestrpnega čakanja... Lepega jutra je potrkal pismonoša in mi izročil

nico, kjer je kljub takojšnji operaciji umrl dne 5. julija ob 4. uri zjutraj.

Večernice

so po preprečenem pobegu zaslišali. Pančur je izpovedal, da sta se dogovorila z Laknerjem glede pobega med sprehodom. Nadalje trdi, da je Lakner sam ubil paznika, Lakner pa zatrjuje

nasprotno, da je on udaril Peterina samo s pestjo, smrtne udarce s kamnom bi naj bil zagrešil Pančur. Lombar pa pravi, da je pisal v celici pismo svojemu sinu, ko mu je nekdo odklenil vrata in ga je pozval na pobeg. Zločinska deteljska je nameravala v Italijo, ker je znala, da bi v Avstriji ne bilo več varno.

Če ostaneš ob nedeljah brez pridige:

prečitaj vsaj evangelij in kratko razlago. Imamo še knjižico, ki jo je spisal č. g. dr. Matija Slavič, sedaj rektor ljubljanske univerze: »Nedeljski in prazniški evangeliji z razlago in opominke«. — Knjižica stane le 2 Din (s poštnino 3 D) in se naroča v

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Kaj bo iz take mladine?

Piše kmečki fant izpod Pohorja.

Članek o verski brezbriznosti in mlačnosti, ki ga je »Slovenski gospodar« objavil na tem mestu v zadnji številki, je bil po vsebini zelo zanimiv in za sedanje prilike jako potreben. Po nekaterih krajih se je začela širiti med mladino, tudi že med žensko, neka čudna mlačnost, brezbarvnost in brezkrvnost. Ni več krščanskega poleta, ni udejstvovanja katoliških načel v življenju! Nasprotnikom krščanskega svetovnega naziranja pa gre sedaj pšenica v klasje. Krščanske prosvetne organizacije še niso vzpostavljene. Mladina tava okoli brez pravega in zdravega pouka, brez nepotrebne vzgoje

duha in srca. Kaj bo iz teh mladeničev in deklet, ko dorastejo? Ali bodo to možje in žene, ki bodo s svojo izobrazbo delale čast cerkvi in narodu?? Postavil sem dva vprašaja, pa bi jih trebalo še več. Za krščanske prosvetne organizacije ni in tudi ne more biti pri mladini nadomestila. Kdor jih onemogočuje ali njihovo delovanje ovira, si nakopuje na vest veliko odgovornost pred Bogom, cerkvijo in državo. Ali ne govori rastoče število zločinov med mladino dovolj jasne besede? Ali se surovost ne šopiri že po vseh cestah, ulicah in stezah? Ali se mladinska lahkomišelnost ne smatra za nekaj, kar je samoposebi razumljivo in proti čemur se ni treba boriti? Dajte nam krščanske prosvetne organizacije, prosimo vas! Krvavo jih potrebujemo. Brez njih tonemo in padamo v brezdnost. Gorje narodu, čigar mladina se izneverja veri očetov! Katoliški mladini katoliško prosveto in vzgoj!

Med njimi so bili tudi odlični člani šentlenarške inteligence. Cerkveni pevski zbor je rajnemu zapel na domu v slovo »Spomladi vse se veseli«, na grobu pa na svidenje »Nad zvezdami«. Globoko žalujoča družina se prav vsem iskreno zahvaljuje!

Sv. Trojica v Slovenskih goricah. Na Petrovo je obhajal naš predobri in preljubeznivi pater Elekt Hamler svoj zlatomašni jubilej. Vsa župnija je kar tekmovala, da bi se čimbolj hvaležna izkazala svojemu dobrotniku, svojemu očetu in neumornemu delavcu v vinogradu Gospodovem ob njegovi slavnosti. Cerkev je bila zunaj in znotraj praznično ozaljšana in ovenčana. Na predvečer je svirala godba, pevci so peli podoknico, trg in samostan sta bila bajno razsvetljena z lučicami, svečicami in balončki; po župniji pa so goreli kresovi ter pokali možnarji in topiči. Drugi dan, na Petrovo, se je pričela slovesnost ob pol desetih, ko je imel slavljeneec med slavnostnim zvonjenjem slovesni vhod v cerkev. Cerkveni govor je imel domačin in jubilatov učenec č. p. Henrik Damiš, ki je v izbranih besedah orisal jubilatovo plodonosno duhovniško življenje ter posebno poudaril, v katerem odnosu je delovanje katoliškega duhovnika do presv. Trojice. Koncem pridige je dekan č. g. Franc Gomilšek prebral pismo prevzvišenega gospoda škofa, v katerem zaradi velikih zaslug na dušnopastirskem polju slavljence imenuje svojim duhovnim svetovalcem. Nato je preč. g. zlatomašnik ob številni asistenci opravil svojo zlato sv. mašo

Sv. Jakob v Slovenskih goricah. Na lepi in veseli gostiji Zel-Stifter so gostje zložili za dijaško semenišče 30 Din.

Sv. Lenart v Slovenskih goricah. Težak udarec neizprosne smrti je zadel v našem trgu ugledno posestniško družino Nedeljko. Težka in kruta bolezen jetika v grlu ji je ugrabila ljubega in dragega očeta, Vincenca Ne-

deljko. V petek dne 29. junija je, spreviden in lepo pripravljen na zadnjo uro, mirno v Gospodu zaspal. Gospod župnik je bil dvakrat pri njem. Prvič, da ga sam tolaži v njegovem trpljenju, drugič, da mu nudi nebeškega Tolažnika in njegovo nadnaravno moč milosti v zakramentih za zadnjo popotnico. Rajni je bil ugleden in splošno spoštovan posestnik. Proti običaju trga je hodil redno vsako nedeljo k službi božji. K njegovemu pogrebu, ki je bil v nedeljo dne 1. julija ob 4 popoldne, se je zbralo polno prijateljev ter znancev, da ga spremijo k zadnjemu počitku.

precej težek zveženj, prelepljen z vsemi mogočimi znamkami, naslovi ter podpisi.

Podpisati sem moral uročitelju več povratnic. Kar drgetal sem na res skrbno omotano, zapečateno ter — težko pošiljko. V bornem življenju si nisem upal niti sanjati o kupih dolarjev, katere je prinesel ta omot iz daljne Amerike in to samo zame, da razpolagam z njimi po mili ter dragi volji. Z Bogu najglobokejšo hvaležnostjo sem se lotil razmotavanja. V spomin na nezabnega prijatelja bi naj ostal ohranjen ovojni papir, motvozi in sploh vsaka malenkost, ki je bila količkaj v zvezi z dolarsko zapuščino.

Za ovojem sem zadel na listek s prijateljevo pisavo. S par besedami in s svojim podpisom je sporočil na moj naslov vse, kar je pomenilo zanj vrednost. Poljubil sem oporočko, jo odnesel v predal omare, katerega sem že bil pripravil tudi za dolarje.

Za oporočnim lističem še en omot in v tem — tati enega dolarja . . .! Strela božja! Prelistal sem debel šop deloma s svinčnikom, deloma s črnilom počorganih papirjev — pa in zopet pa

— o ameriškem bogastvu niti prahu ter sledi!

Godilo se mi je siromaku, kakor bi me pahnil iz nebes v večno brezno pekla!

Nekaj ur sem presedel nemo ob dedščini, ki je bila zame najdebelejša potegavščina, kar sem jih doživel do tedaj po kolovozih ter grabah življenja. Slednjič sem se le zbral toliko, da sem ugotovil, da vsebuje papirnata zapuščina beleške pokojnega, katere je zaupaval papirju na svojih večletnih potovanjih po Južni Ameriki in njenih otokih. Iz res medvojnega prijateljstva do rajnega pošiljke nisem pognal v uredniški koš, odnesel sem jo v omaro s sklepom, da se bo vicala v zapuščeni, dokler se ne razpuhti ter razblini na meni za nekaj dni v notrajnosti uresničena pravljica o revnem pastirčku, ki je postal naenkrat najbogatejši kralj.

Kako je bilo s prijatelji ter znanci, ko so zvedeli, kaj sem prejel iz Amerike, ne bom popisoval. Škodoželjni krohot so zaključili z znano opazko: Revež ostane revež in njegovo bogastvo tvorijo samo lepe sanje — prazne penel!

Leta 1929 sem igral par dni vlogo dolar-

Zenske so boljše za šofiranje nego moški.

Angleška statistika trdi na podlagi dejstev, da so ženske sigurnejše šoferke nego moški. Pri avtomobilskem volanu je ženska za 20% boljše ter zanesljivejša nego moški šofer.

Zenske prisilile mestnega župana, da je odstopil.

V mestu Alcanir na Španskem je mestni župan kar preko noči dvignil tržne cene za 33%. Ta nezasišani porast cen je meščanke toliko razljutili, da so se lotile oblege rotovža. Oblegovalkam nista bila kos ne civilna garda in ne vojaštvo, Junaške ženske

Bogu v čast za vse od Boga sprejete dobrota. Dobrotljivi Bog naj nam našega zlatomašnika ohrani zdravega in čvrstega še do bisernega in železnega jubileja!

Laporje. Znana nova cesta skozi Levič je stekla že do blizu Zabljeka. Že to je lepa ugodnost, da dotod noben voznik ne more več sena zvrniti; da bi ga pa tudi naprej ne, naj čimprej steče cesta dol do banovinske, k čemur pomagaj ljubi Bog in naše oblasti! — Celih 30 moških človekov sta videla dva potujoča laporska peha nekje v porečju Save stati med sveto mašo zunaj cerkve. Kaj, ko bi pri nas napravili štetje takih bogaboječih?! Ali naj vas, fantje, v tem čisto hvalim? V tem vas ne hvalim. Dajmo rajši take slučaje popolnoma iztrebiti! — Med šolarji, ki so letos sladili življenje našim gospodom učiteljem, jih je po pripovedovanju uhoslišcev posebno med Evinimi hčerami nekaj, ki odrasle izvolijo pozdravljati s »serbus« in podobnimi nezastopnostmi. Pač nevede že torej znaajo nekaj po latinski, pa še tisto je narobe.

Dornova. Kakor po drugod, tako je bil tudi pri nas zaključek šole dne 28. junija. Zaključil je šolo gospod upravitelj Rusjan sam z gđ. Lenartič, ker ostala razrednika sta se odpeljala dva dni prej na sokolski zlet v Sarajevo. — Kakor je znano, je dobil naš šolski upravitelj nalog za premestitev od nas v Vuženico. Zato se je tudi ob zaključku šole z iskrenimi besedami poslovil od naše dece. Med drugimi poslovnimi besedami jim je položil na srce: »Draga deca, bodite vedno dobri, kakor sem vas učil ter ne lažite in ne tožarite po krivem svojega bližnjega. Z Bogom, draga deca, imejte me v spominu, kakor vi ostanete meni ter pozdravite vaše starše! Pri teh besedah so zajekali vsi otroci na glas ter s tem pokazali, kako priljubljen jim je bil g. šolski upravitelj.

Pri naši deci smo opazili, kako sveta je bila g. upravitelju šola in pouk, ker se je briga v glavnem le za šolo, mu ni preostajalo dosti časa za drugo. Dragi g. upravitelj! Ko si prišel k nam te je čakalo težko delo, a po tvojem petletnem vztrajnem in trudapolnem delu je postala šola, kakoršna mora biti. Vemo, da si si s

svojim delom v šoli nakopal sovražnike. Mi starši pa ti ključemo k slovesu: Bodi vstrajen v šoli, kakor si bil pri nas,

Grabrovnik poleg Štrigove. Od severa preko Mure je pridivil dne 1. julija nad naše štrigovske bregove in gričke hudourni oblak. Nad dolino Jalšovce se je sprožilo iz oblaka na poleg stoječi grič. Švignila je strela tik hiše posestnika M. Kutnjaka s slamnatim krovom. Spotoma se je odlomila od strele električna iskra in ne da bi kaj okno poškodovala, je pogledala v sobo, če so vsi doma! Okna so vsa bila zaprta. Na srečo domači niso bili v prvi sobi, našla je samo sosedovo hčerko Angelo, katero je stoječo tik pri oknu oplazila na roki in nogi, da je padla v nezavest, kmalu se je pa zopet zavedla. Nadalje je odtrgala od stropa malo ometa. Venec okoli razpela je na gornjem koncu posmojen, žica prežgana, rjuha na stoju tudi malo posmojena, drugo je ostalo vse nepoškodovano, dasi je strela sobo očarila, kakor bi bila v ognju in stresla do temelja. Glavna moč strele

je prasnila v gospodarsko poslopje soseda Jakoba Dovečar, kjer je začelo goreti. Zgorel je pod, svinjski hlevi, klet, listnjak in skedenj. Telico so našli mrtvo, svinje so izpuščili. Na pomoč so pribežali sosedi bližnji in daljni. Pribrzeli so ognjegasci iz Štrigove. Brizgalne ni bilo mogoče peljati na breg po od hudournikov razdrthih potih. Delali so neumorno samo z rokami, da so omejili ogenj in obranili hišo. Zgorela je tudi krma, zimski ječmen, ki je bil spravljn pod streho. Škoda je precejšnja.

Žižki v Prekmurju. Z ozirom na dopis v Slov. Gospodarju od 6. junija smo prejeli naslednji popravek: Ni res, da bi bile sestre v Žižkih komurkoli trn v peti in da bi bili pri nas kakšni njergači, katerim ne bi bilo prav, da so si sestre dale sezidati gospodarsko poslopje. Nasprotno imamo vsi prebivalci Žižkov brez razlike, ki smo si sestre takoj po prevratu sem sprisli, sestre radi in jih spoštujemo ter smo jim za pouk naše dece v šoli in za druge dobrote vsi hvaležni. Vsi prebivalci Žižkov smo jim in jim hočemo tudi v

se niso poprej odstranile izpred mestne hiše, dokler ni podal župan ostavke in so dobile življenske potrebščine poprejšnje tržne cene.

Polovico zemeljskega obsega.

Brooklynov most v New Yorku visi na 4 kabljih, kojih žice so dolge 23.400 km, to je polovica zemeljskega obsega.

Vsak dan v tednu je praznik.

Vsak dan v tednu je pri enem narodu praznik: nedelja pri kristjanih, ponedeljek pri Grkih, torek pri Perzijcih, sreda pri Asircih, četrtek pri Egipčanih, petek pri mo-

skega dediča. Minula so 4 leta, predno sem skrbno prečital vse prijateljeve beležke, razbral iz njih z velikim trudom, kje je bil, kod je hodil, kaj je trpel, kod se je podil dokaj let za zakladi, katerih ni utegnil uživati vsled mnogo prerane in res bridke smrti.

Da bodo čitatelji podučeni, za katerega in kakega prijatelja gre v naslednji povesti, jim moram zaupati še to le:

Začetkom svetovne vojne je imel vsak avstro-ogrski pešpolk zastavo in zastavonoša. Pri našem polku je nosil staro zastavo kadet, doma s Tirolske, katerega smo imenovali vsi radi izredne velikosti — Dolgi Joža. Bil je poštena tirolska duša. Postala sva iskrena prijatelja, dokler nisem moral ostaviti bojišča kot težko ranjenec.

Šest let po končani vojni me je obiskal Dolgi Joža v Mariboru. Zaupal mi je, da je končal pred vojno započeto rudarsko visoko šolo v Leobnu. V mali povojni Avstriji ni pravega služka za rudarske inženere, bo pač sledil klicu prijatelja iz Amerike, ki mu obeta debel kos kruha pri dolarski plači.

Poslovala sva se. Zabeležil si je moj naslov in mi je še parkrat pisal iz Amerike iz mesta Los Angeles, kjer je dobil takoj po prihodu res sijajno plačano nameščenje, a je moral mnogo potovati; videl je redkosti ter znamenitosti, videl je veliko sveta, trpel preko mej človeških moči v neraziskanem svetu in tik pred zaključkom trpljenja in tik pred vhomom v paradiz večkrat krvavo zasluženih obilnih denarnih prihrankov ga je zadela nenadno — strašna smrt!

Enkrat v hudi stiski na obupni poti skozi južno-ameriške divjine je zabeležil na listič, da zapušča meni kot medvojnemu prijatelju svoje zapiske, zaročenki ter svojcem na Tirolskem prištedene dolarje!

Povest »Lov na zaklade« sem napisal po večletnem razvozanju omenjenih zapiskov prijatelju v spomin ter čitateljem v pouk, kako je nekaj najbolj goljufivega pehanje za zakladi ter zlatom, za kar pokoplje toliko ljudi telesne sile in žrtvuje tolikokrat pred dosegom zaželjenega cilja — življenje!

bodoče pri vseh njihovih delih po svojih močeh pomagati.

Velika Nedelja. Namesto venca na grob velec. g. župnika Karola Hraha v Ormožu je daroval g. Irgolič Fric, posestnik v Sodincih tukajšnjemu kat. bralnemu društvu 100 Din za obnovitev knjižnice. Za plemenit dar se mu najiskrenejše zahvaljujemo. — Posnemajte! — Zadnje dni umirajo pri nas samo otroci. V teku nekaj dni je umrlo petero otrok, izmed katerih se je eden, t. j. Kovačev 6letni sinko iz Trgovišča zadušil z jabolkom. Precejšen grižljaj mu je običal v sapniku in mu ni bilo več pomoči. Vsem prizadetim staršem iskreno sožalje!

Sv. Ana in Sv. Barbara v Halozah. Približuje se god sv. Ane, katerega obhajamo v naši župniji zelo slovesno pri podružnici Sv. Ane. Veseli se ga vse, staro in mlado, in ne samo naši župljani, temveč tudi tujci, naši vrli sosedi iz vseh strani prihitijo v procesijah, v gručah in posamezni, da počastijo v krasni cerkvi svete Ane god. Tudi brati Hrvatí obiščejo romarsko cerkvo Sv. Ane, ko priredijo pri rimski procesiji krasno nabožno petje. Letos se bode vršilo opročenje kar 5 dni. Začetek v četrtek 26. t. m., konec pa v nedeljo 29. jul. Veselimo se že krasnih pridig. Omeniti moramo tudi, da se vrši iste dni na Borju pri Dravi v gostilni Rud. Debeljak takozvani haloški velesejem, ki nam prinese mnogo zabave in razvedrila duha. — Ob zaključku šolskega leta se je poslovil od nas večletni tukajšnji nadučitelj gospod Mirko Kosi, ki je služboval pri nas 36 let. Mi Barbarčani ga ne bomo pozabili. Kot dober učitelj mladine nam ostane za vedno v spominu. Posebno težko se je poslovil od šolske mladine. Gospod Kosi gre v pokoj ter se na jesen preseli v Maribor. Bog ga naj ohrani še mnoga leta! Hvaležni župljani kličejo mu: Z Bogom! — Umrli je dne 1. julija t. l. naša ugledna gostilničarka gospa Klara Zavec, ki je že dalje čala bila vdova, ter je vršila gostilničarsko obrt zelo pravično in natančno. Posebno reveži jo bojo zelo pogrešali. Bila je zelo gostoljubna,

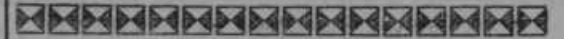
postrežljiva in ni pustila revežev, da bi odšli praznih rok, vsak je dobil primeren dar. Bog ji naj bode plačnik za dobra dela. Pokopana je bila 3. t. m. ob veliki udeležbi ljudstva in v spremstvu treh gospodov duhovnikov. Poslovljene besede pri odprtem grobu sta govorila g. župnik in pater iz Muretinc iz tamošnje hiralnice. Marsikatero oko je zarosilo, posebno pa njenim peterim sinovom, katerim je pustila lepe zglede, dobra dela, in tudi jim prikrbela lepo dedščino! Počivaj v miru, draga mamica!

Romarji v Marijino Celje:

Vsi, ki ste že romali ali mislite tja romati, ne pozabite si kupiti t. dr. Anton Medveda knjigo: **V Marijinem Celju.** V njej so zgodovinske in potopisne črtice kot tudi pridige t. dr. Antona Medveda, ki jih je imel v Marijinem Celju. Knjig je še samo 200 na razpolago in jih oddajamo po 5 Din. Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Gornja Ponikva. Tukajšnja gasilna četa priredi v nedeljo dne 15. julija v župnijski uti Vombergerjevo dramo »Voda« v treh dejanjih. Vljudno vabljeni prijatelji igre in zabave. V nedeljo vsi na Gor. Ponikvo! Odbor.

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. Dne 25. junija smo pokopali enega izmed starejših naših mož, Janeza Zaleznik, po domače Hrasnika. Pokojni se je kot vojak udeležil 1. 1878 osvobodilnih bojev v Bosni, kjer je izgubil nogo. Bil je dober krščanski mož in priden delavec, ki je kljub temu, da je imel leseno nogo, opravil vsa kmečka opravila. Bodi mu Gospod obilen plačnik! — Takoj naslednji dan dne 26. junija pa so zapele zvonovi mrtvaško pesem Marijini družbenici Jozefi Vrtačnik, ki je umrla v celjski bolnišnici, a so jo prepeljali v domačo župijo, kjer je bila v sredo dne 27. junija položena k večnemu počitku. Tako so se letos že tri članice naše Marijine družbe preselile v nebeško domovino! — Po ognju opustošeno podružnično cer-

Poljska brata Jožef in Benjamin Adamovič sta srečno preletela Atlantski ocean. Sprejem obeh bratov v domovini po vrnitvi.

I. del.

Protí koncu leta 1924 je zapustil prijatelj Dolgi Joža tirolsko domovino. Ukrcal se je v Hamburgu na ladjo, ki ga je pripeljala v Njujork. Od tam je dosegel cilj preko oceanskega potovanja v vlak preko celih Združenih držav in je izstopil na zapadu v mestu Los Angeles. Pri izstopu ga je sprejel dober znanec izza otroške dobe. Bival je že dokaj let v Ameriki in posedal v imenovanem mestu dobrodočo trgovino s pohištvo.

Po par dneh počitka je bil Joža predstavljen družbi milijonarjev. Ti so si stavili nalogo: potom dobro ter skrbno organiziranih in z vsem potrebnim opremljenih ekspedicij dvigniti velike zaklade, o katerih se govori po celem svetu stoletja in odkriti zlata polja po neraziskanem ozemlju med južnoameriškima državama Bolivija ter Paragvaj, ki je zaznamovano na zemljevidu z imenom Matto Grosso. Družba je zbrala vso potrebno gradivo, iz katerega se je dalo vsaj s približno gotovostjo sklepati: kje da se skrivajo kritju zemlje zaupana bogastva.

Dolgi Joža je bil Amerikancem dobro došel kot strokovnjak v poznavanju zemeljskih plasti, saj iz teh se da sklepati, kje da tiči od človeške roke zakopano bogastvo in kam je skrila narava vladarja sveta — zlato.

Nastavitvena pogodba je bila kmalu sklenjena ter podpisana od obeh strani. Družba je predložila rudarskemu inženjerju ves zgodovinski in iz ljudske govornice posneti materijal, našajoč se na cilj prve ekspedicije.

Predvsem bi naj posvetila prva raziskovalna odprema skrivnost res zlatega zaklada nekdanjega mehikanskega cesarja Montezume.

Da si bodo čitatelji na jasnem, kaj pravi istina o Montezumovem nenadno izginulem zlatem bogastvu, hočemo nekoliko poseči v zgodovino.

Dalje sledi.

Sirite „Slov. gospodarja“!

hamedanih in sobota pri judih.

Kje pokadijo največ?

Največ na svetu pušijo na Holandskem ter v Ameriki. V imenovanih državah odpade vsak teden na osebo 60 g tobaka.

Črevo živali,

ki se hrani z rastlinami, je 22krat dalje nego telo, črevo živali, ki se preživljuje z mesom, pa je le 5krat tako dolgo kakor telo.

Debelost in teža človeške kože.

Človeška koža je na dlani ter na podplatih 10krat tako debela kakor na trepalnicah. — Koža odraslega človeka tehtja 10 do 12 kg.